

An. 007 Sproetjes

Brian, een leuke jongen met rossig haar en heel veel sproetjes, ging met zijn oma naar een wijkfeestje in de buurt. Er waren allerlei leuke dingen te doen spijkerpoepen en blikje werpen. Er was ook een clown, waar iedereen om moest lachen. Kinderen die dat wilden konden zich gratis laten schminken. Er stond wel een lange rij, maar Brian en zijn oma sloten zich achteraan en wachtten tot ze aan de beurt waren.

Nou hebben kinderen soms de gewoonte om nare dingen te zeggen van een ander, dat staat zogenaamd stoer. Brian had zo'n meisje voor zich staan. Ze keek hem aan en fluisterde tegen haar vriendinnetje: 'Ik vraag me af waar ze hem moeten schminken. Er is geen leeg plekje over op zijn gezicht!'

Brian kreeg een kleur als vuur en hij keek verlegen een andere kant uit.

Zijn oma had het ook gehoord. Ze trok hem naar zich toe en zei: 'Maak je maar geen zorgen, hoor! Jij kunt best geschminkt worden. Trouwens ik vind sproetjes het leukste wat er maar is. Leuker dan sproetjes kan ik me niks bedenken. Als ik zou moeten kiezen zou ik het allerliefst sproetjes hebben.'

Brian schoot in de lach, die malle oma. Wat was het toch een geweldig mens.

'Oma,' antwoordde hij gevat, 'er is één ding dat nog veel mooier is dan sproetjes. Weet u wat?... Rimpeltjes!'